

11. „Am să-ți spun ceva!”

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

11. „Am să-ți spun ceva!”

Ce limpede vorbește Isus cu un om

Luca 7.36-50

„Și, văzând aceasta, fariseul care-L invitase și-a zis în sine spunând: «Acesta, dacă ar fi profet, ar cunoaște și ar ști ce fel de femeie este cea care-L atinge, pentru că este păcătoasă». Și Isus, răspunzând, i-a zis: «Simone, am să-ți spun ceva». Și el a zis: «Spune, învățătorule!»» (Luca 7.39-40)

Asistența spirituală este strădania de a aduce sufletul omenesc într-o relație corectă cu Dumnezeu și de a-l desface de toate celelalte legături – chiar și de îngâmfare.

Această întâmplare din Luca 7 o putem intitula și „Asistență spirituală pe mai multe niveluri”, căci în acest scandal, care se derulează în casa fariseului Simon, sunt implicate mai multe persoane. Ele aparțin unor pături sociale cu totul diferite.

În primul rând, aici este fariseul Simon, care L-a invitat pe Isus la o cină. El pare foarte binevoitor. În orice caz, el dorește să-și facă o imagine despre Isus, dar care, de fapt, era la el deja preconcepută. Dar L-a invitat la masă, cu un aer superior, pe Predicatorul ambulant. Și pe alții i-a invitat, în fața cărora dorește, desigur, să strălucească. El vrea să le demonstreze cine este cu adevărat acest Isus. El, cărturarul instruit, stă vizavi de simplul Învățător-meșteșugar. La masă se va vorbi nestingherit despre diverse teme teologice și atunci se va arăta dacă acest Isus trebuie respectat sau dacă poate fi ignorat.

Dar apoi s-a petrecut un scandal, la care nu s-a așteptat nimeni: o păcătoasă, cunoscută de toată cetatea, a avut cutezanța să intre în casa distinsă și să ude cu lacrimile ei picioarele acestui Învățător, să le ștergă cu părul ei și să le ungă cu mir. Fără grai, invitații privesc această scenă. Dar sigur că imediat stăpânul casei o va da afară din casă, liniștit, dar hotărât, și o va izgoni în stradă. Dar încă ezită, deoarece își spune:

„Acesta, dacă ar fi profet, ar cunoaște și ar ști ce fel de femeie este cea care-L atinge, pentru că este păcătoasă.” (Luca 7.39).

Acesta este cel mai bun argument pe care acest Isus îl aduce acum împotriva Lui Însuși! Cu acest argument L-am dovedit! Aceasta îi va convinge pe toți cei prezenți! Isus, ai căzut într-o capcană!

Cum procedează Domnul Isus, cum ajunge El la inimi?

Domnul nostru dorește la această ocazie, care I se oferă aici, nu numai să ajungă la inima fariseului și a celorlalți invitați, ci și, înainte de toate, la inima păcătoasei. Dar la început pare așa, ca și când l-ar avea în vedere numai pe amfitrion.

El începe discuția ca în treacăt și spune: „*Simone, am să-ți spun ceva*”.

Acesta reacționează pe un ton superior, de sus în jos: „*Spune, învățătorule!*”

11. „Am să-ți spun ceva!”

El spune cu aceasta: Știi, tocmai mi-am format o opinie despre Tine; ai scăzut în ochii mei. N-ai ce să-mi spui. Dar vorbește odată, că oricum Te vei defăima cu atât mai mult...

Dar acum începe Domnul să povestească o istorie pilduitoare. Ea amintește de istoria pe care i-a povestit-o prorocul Natan împăratului David, atunci când a trebuit să-l dovedească vinovat de adulterul său (2 Samuel 12). Povestirile pilduitoare au avantajul că acționează indirect. Putem să ne facem o părere aparent neutră despre oamenii care sunt pomeniți în povestire, fără să fim nevoiți să ne justificăm pe noi înșine și atitudinea noastră. Exemplul pe care îl dă Domnul Isus este așa de simplu, încât poate fi povestit la ora de copii. Și el se încheie cu o întrebare simplă:

„Erau doi datornici ai unui creditor: unul îi datora cinci sute de dinari și celălalt cincizeci. Dar, neavând ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi; deci, care dintre ei îl va iubi mai mult?” (Luc 7.41-42).

Simon, fariseul, părea că zâmbește cu aer superior. Aceasta este o întrebare pentru copii mici. La aceasta poate să răspundă oricine. Dar Îți fac hatârul și intru și eu în joc: „*Presupun că acela căruia i-a iertat mai mult*” (Luca 7.43), a răspuns el.

„*Drept ai judecat!*”, îi răsplătește Isus răspunsul. Probabil că Simon se întreabă: Ce să însemne jocul acesta? Ce are de gând? Acum nu mai lipsește decât să-mi dea o bomboană ca răsplată. Mă aflu aici la grădiniță?

Cum rezolvă El „cazul”?

Aplicația, pe care Domnul Isus o trage din exemplul citat, Simon, fariseul, n-a pus-o în nici un caz la socoteală. Aceasta este ca un bumerang care îl lovește. Domnul nostru face comparația între fariseu și păcătoasă. Acuzăția este directă și dezvăluie atitudinea inimii lui Simon:

„[Simone], vezi tu această femeie? Am intrat în casa ta; apă pentru picioarele Mele nu Mi-ai dat, dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei și le-a șters cu părul capului ei. Sărutare nu mi-ai dat, dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. Cu untdelemn capul nu Mi l-ai uns, dar ea cu mir Mi-a uns picioarele.” (Luca 7.44-46).

Aproape că vedem ochii îngroziți, holbați, ai cărturarului: „Ce Ți-a venit? Aceasta merge categoric prea departe! Învățătorule, greșești în alegerea cuvintelor Tale! Mă compromiți în fața tuturor musafirilor mei. Acesta este un scandal!”

Până acum Domnul Isus a vorbit exclusiv cu Simon, gazda. Dar în timp ce vorbește, El arată spre femeia păcătoasă care șade la picioarele Sale.

„De aceea îți spun: Iertate sunt păcatele ei cele multe, pentru că a iubit mult; dar cel căruia i se iartă puțin, iubește puțin” (Luca 7.47).

Cu alte cuvinte: „Simone, observi tu că în felul tău de a proceda se vede ce este în inima ta. Iar la această femeie observ, după comportamentul ei, ce este în inima ei. Aceasta este deosebirea dintre voi doi.”

Dar Simon nu lasă să se vadă nici o reacție... -

11. „Am să-ți spun ceva!”

De aceea se adresează Mântuitorul direct femeii păcătoase: „*Iertate sunt păcatele tale!*”. Aceasta este pentru ea vestea cea mai bună care există. Într-adevăr, ea încă nu înțelege de ce Domnul Isus poate s-o ierte, dar ea știe: povara vinei i-a fost luată. Și El întărește aceasta încă o dată: „*Credința ta te-a mântuit; du-te în pace!*” (Luca 7.50).

Ce pot eu să învăț de aici pentru asistența spirituală?

1. Să-i ai în vedere pe toți oamenii. Tocmai cei sus-puși au nevoie de Răscumpărător și Mântuitor. Și ei au nevoie de iertarea păcatelor lor, chiar și dacă pe dinafară arată superiori și vor să pară deștepți și se tem să nu-și piardă reputația.
2. Lasă să ți se arate cine are nevoie de ajutorul Domnului. Evident că în cazul fariseului el a fost mai urgent. El trebuia să-și recunoască inima în lumina lui Dumnezeu. El avea o imagine absolut falsă despre Isus. Lucrul acesta trebuia să fie corectat.
3. Folosește povestiri pilduitoare ca să clarifici starea de lucruri. Ia exemple de la oamenii din Biblie. Ele ne arată așa cum suntem noi. Cu ajutorul biografiei unei persoane biblice putem să vorbim la început foarte bine în mod neutru despre o stare de lucruri, despre o atitudine de viață sau despre un comportament. După aceea este mult mai ușor să facem comparația cu viața personală.
4. Încurajează-l pe unul care se pocăiește și crede, că Domnul Isus iartă, pentru că El a purtat pentru noi pedeapsa păcatului – moartea. Asigurarea iertării dă certitudine.
5. Scoate permanent în evidență că atitudinea inimii față de Isus Hristos este lucrul cel mai important ca să ne cunoaștem pe noi înșine și să ne recunoaștem păcătoșenia și să ajungem la pocăință.

Notează: **Orgoliul de castă împiedică pocăința veritabilă și întoarcerea.**

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg,

Anul 2011, pag. 103-107.

Titlul original: „*Ich habe dir etwas zu sagen!*”

Internet: www.wachsen-im-glauben.de